

**LIETUVOS RESPUBLIKOS PAKEITIMO VERTYBINIAIS POPIERIAIS IR PADENGŲJŲ OBLIGACIJŲ ĮSTATYMO IR SU JUO
SUSIJUSIŲ ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ
DERINIMO PAŽYMA**

Institucija, pateikusi pastabas ar pasiūlymus, rašto data ir Nr.	Pastabos ir pasiūlymai	Argumentai į pastabas ir pasiūlymus, į kuriuos neatsižvelgta arba iš dalies atsižvelgta
Teisingumo ministerija, 2021-09-01 raštas Nr. 21- 28330	7. Vertinant PVPPOĮ projekto 1 straipsnio bei kitas šio projekto susijusias nuostatas, kurios skirsto įmones į įsisteigusias Lietuvos Respublikoje ir įsisteigusias kitose valstybėse narėse, bei Direktyvos (ES) 2019/2162 taikymo sritį (taikoma Sąjungoje įsisteigusių kredito įstaigų išleistoms padengtosioms obligacijoms), kyla abejonių, ar įmonių skirstymas įsisteigimo pagrindu neapriboja Europos Sąjungoje įsisteigusių įmonių veiklos. Pavyzdžiui, Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatyme, apibrėžiant šio įstatymo taikymo sritį, nurodoma, kad jis „taikomas visoms finansų įstaigoms – Lietuvos Respublikos juridiniams asmenims ir užsienio valstybių finansų įstaigų padaliniams, kurie veikia Lietuvos Respublikoje ir verčiasi finansinių paslaugų, nustatytų šio Įstatymo 3 straipsnyje, teikimu Lietuvos Respublikoje, jeigu Lietuvos Respublikos tarptautinės sutartys nenustato ko kita.“ Atsižvelgiant į tai, siūlytina papildomai pagrįsti tokio skirstymo būtinumą ir galimų ribojimų proporcingumą.	Atsižvelgta iš dalies Patikslinta PVPPOĮ projekto 2 straipsnio 1 dalis: „1. Šis įstatymas taikomas Lietuvos Respublikoje veikiančioms specialiosios paskirties bendrovėms, padengtųjų obligacijų emitentams, iniciatoriams, pirminiams skolintojams, rėmėjams ir Reglamento (ES) 2017/2402 27 straipsnio 2 dalyje nurodytoms trečiosioms šalims.“
	2.1. Nepaisant PVPPOĮ projekto 1 straipsnyje pateikiamo paaiškinimo, siūlytina įvertinti, ar PVPPOĮ projekto 3 straipsnyje dėl aiškumo neturėtų būti apibrėžta ir sąvoka „specialiosios paskirties bendrovė“, kadangi ši sąvoka naudojama ir kituose teisės aktuose.	Neatsižvelgta Dėl siūlymo apibrėžti „specialiosios paskirties bendrovės“ sąvoką konsultuotasi su kalbos redaktoriais, kurių nuomone, tokiu atveju sąvoką reikėtų išplėsti, kad apibrėžtyje būtų atskleista jos esmė, t. y. paaiškintas specialumo požymis, ir kad ją galėtų aprobuoti Valstybinė lietuvių kalbos komisija. Apibrėžtyje nurodyti du subjektus (pakeitimo vertybiniais

		popieriais bendrovę ir (arba) padengtųjų obligacijų bendrovę) nepakanka. Tačiau atkreipiamė dėmesį, kad „pakeitimo vertybiniais popieriais bendrovė“ ir „padengtųjų obligacijų bendrovė“ jau apibrėžtos.
	<p>2.9. Įvertintina, ar PVPPOĮ projekto 46 straipsnio 1 dalies 3 punkte teikiama tinkama nuoroda. Siūlytina teikti nuorodą į Reglamentą (ES) 575/2013 arba į PVPPOĮ projekto 46 straipsnio 4 dalį, kuriuose yra nurodomas galimas pakaitinis turtas. Taip pat atsižvelgiant į Reglamento (ES) 575/2013 129 straipsnio 3b dalį, kurioje numatyta, kad į užtikrinamojo turto grupę kaip vyraujančio turto pakaitinis turtas, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2019/2162 3 straipsnio 13 punkte, gali būti įtrauktas šio straipsnio 1 dalyje išvardytus reikalavimus atitinkantis turtas, laikantis kredito kokybės ir pozicijos dydžio ribų, nustatytų šio straipsnio 1 ir 1a dalyse, nėra aišku, kodėl PVPPOĮ projekto 46 straipsnio 4 dalyje daroma nuoroda tik į Reglamentą (ES) 575/2013 129 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktus.</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Ne visai aiški pastaba dėl PVPPOĮ projekto 46 straipsnio 4 dalies. Reglamento (ES) 575/2013 129 straipsnio 3b dalyje nurodyta, koks turtas gali būti įtrauktas į pakaitinį turtą. Atkreiptinas dėmesys, kad Baltijos šalių (Lietuvos, Latvijos ir Estijos) pasirašytame susitarime buvo susitarta, koks turtas būtų tinkamiausias kaip pakaitinis turtas, siekiant suderinti padengtųjų obligacijų sistemos teisinį režimą, kad ši priemonė būtų patrauklesnė Baltijos šalyse. Be to, atkreiptinas dėmesys, kad Reglamento (ES) 575/2013 129 straipsnyje nereglamentuojamos padengtosios obligacijos, o tik nustatomi reikalavimai, kuriuos atitinkančioms padengtosioms obligacijoms, kai jas bankas nusiperka, gali būti taikomas Reglamente (ES) 575/2013 nustatytas lengvatinis vertinimas (lengvatinis kapitalo reikalavimų režimas). Kitaip tariant, Reglamento (ES) 575/2013 129 straipsnio nuostatos taikomos kredito įstaigoms, kurios perka padengtasias obligacijas, o ne kredito įstaigoms, kurios išleidžia padengtasias obligacijas (pastaruoju atveju išleidimą reguliuoja padengtųjų obligacijų direktyva).</p>
	<p>2.11. PVPPOĮ projekto 58 straipsnis taip pat papildytinas, nurodant, kokia tvarka yra pranešama apie nesutikimą leisti padengtųjų obligacijų emitentui perleisti visas teises ir pareigas, susijusias su padengtosiomis obligacijomis, kitam padengtųjų obligacijų emitentui.</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Manome, kad PVPPOĮ projekto 58 straipsnio papildymas būtų perteklinis, nes sutikimų, leidimų ir pan. tvarka nustatyta Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 43¹ straipsnyje. PVPPOĮ projekto 80 straipsnio 1 dalyje nurodoma, kad Lietuvos bankas vadovaujasi Lietuvos banko įstatymu.</p>

	<p>2.14. Įvertintina, ar PVPPOI projekto 88 straipsnis neturėtų būti papildytas ir pereinamosiomis nuostatomis dėl sandorių, susijusių su padengtosiomis obligacijomis ir turtu užtikrintomis obligacijomis (kaip nurodyta PVPPOI projekto 2 straipsnio 7 dalyje), sudarytų iki šio PVPPOI projekto įsigaliojimo dienos</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies PVPPOI projekto 88 straipsnis papildytas 3 dalimi: „3. Šis įstatymas netaikomas turtu užtikrintų obligacijų, nurodytų šio įstatymo 2 straipsnio 7 dalyje, sandoriams, sudarytiems iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos.“ Atkreiptinas dėmesys, kad šiuo metu padengtųjų obligacijų santykius reguliuoja Lietuvos Respublikos hipotekinių obligacijų ir hipotekinio kreditavimo įstatymas, pagal kurį nėra išleista emisijų. Įvertinus, kad tokių sandorių Lietuvoje nėra, pereinamasis laikotarpis nenumatytas.</p>
	<p>2.18. Taip pat siūlytina įvertinti, ar CK projekto 5 straipsnyje neturėtų būti konkrečiai įvardinti galimi „ir kiti atvejai“, kuomet įstatymai gali nustatyti turto patikėjimo teisės ypatumus.</p>	<p>Neatsižvelgta Siūlomu pakeitimu siekiama CK įtvirtinti teisę kituose įstatymuose nustatyti kitaip, nei reglamentuota CK. Atkreipiamas dėmesys, kad ir kituose CK projekto straipsniuose siekiama to paties tikslo. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, manytina, kad tikslinti 5 straipsnį netikslinga.</p>